

AVIZ referitor la proiectul Legii petrolului

Analizând proiectul **Legii petrolului**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.179 din 10.12.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de lege urmărește, potrivit expunerii de motive, îmbunătățirea cadrului legal de desfășurare a activității în domeniul petrolier, pe baza cerințelor de armonizare cu reglementările comunitare europene și a experienței acumulate în aplicarea actualei Legi a petrolului nr.134/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Se introduc noi reglementări privind accesul la sistemul național de transport și de tranzit al petrolului, regimul proprietății asupra unor investiții noi, o mai mare flexibilitate în regimul acordării concesiunilor, introducerea unor obligații specifice privind refacerea mediului, constituirea fondului strategic de petrol, definirea atribuțiilor și răspunderilor transportatorului comun, deschiderea pieței prin asigurarea unor condiții nediscriminatorii între investitorii români și străini, eliminarea taxei de exploatare, înlocuirea plății în natură a redevenței prin o sumă de bani, clarificări sau actualizări ale unor noțiuni existente.

Raportându-le la prevederile art.73 alin.(3) lit.h) și art.136 alin.(3) și (4) din Constituție, potrivit naturii raporturilor sociale reglementate, legea are caracter organic.

2. Dispoziția **art.14 alin.(6)** este lacunară, neexistând o corelare cu **art.29 alin.(2) lit.a)** din Legea nr.219/1998 privind regimul

concesiunilor, care utilizează noțiunea “bunuri de retur” ce “**revin deplin drept gratuit și libere** de orice sarcini concedentului”.

Prin definiție, bunurile de retur reprezintă bunurile care au făcut obiectul concesiunii, în speță “bunurile din domeniul public al statului”, respectiv, “cele aflate în proprietatea publică a statului”.

Prin determinarea că investițiile **efectuate din surse proprii ale titularului** pe durata concesiunii, în vederea operării sistemului de transport al petrolului, cu concretizările precizate în text, fac parte din domeniul public al statului, aceasta conduce la încadrarea în noțiunea de “bunuri de retur” și, de aceea, textul trebuie revăzut, reluându-se termenii folosiți în legea cadru și condițiile avute în vedere de aceasta.

3. Cu privire la dispoziția cuprinsă în **art.19 alin.(7)** care utilizează o normă de trimitere la reglementări emise de Autoritatea competentă “prin derogare de la legislația privind regimul concesiunilor”, aceasta este discutabilă, creând posibilitatea ca un organ administrativ să poată îndepărta aplicarea legii generale, în cazul dat, ceea ce poate constitui o sursă de contestații și de litigii, chiar dacă, Normele metodologice urmează a fi “transparente și nediscriminatorii”.

De asemenea, semnalăm faptul că, termenul juridic exact nu este “concurs public”, ci “apel public de ofertă”, ceea ce are implicații și în ce privește **art.19 alin.(2)**.

4. În legătură cu prevederile **art.30 alin.(2)** nu se înțelege exact ce urmări are această situație juridică - ce poate dura până la un an de zile - asupra redevenței petroliere, principala obligație a titularului: este suspendată plata acesteia sau devin aplicabile prevederile **art.31 lit.f)** operând rezilierea concesiunii?

Semnalăm această situație întrucât potrivit **art.31 alin.(1) lit.i)**, pentru neînlăturarea cauzelor care au provocat suspendarea în termenul maxim de un an, operează rezilierea, ori în cazul dat există această excepție.

Propunem precizările de rigoare.

5. În cazul **art.32 alin.(1) rândul 3**, pentru un plus de claritate a dispoziției, propunem textul “documentele certificând forța majoră urmând a fi depuse în 15 zile de producerea evenimentului”, în locul celui actual, pentru a se putea disocia indubitabil cele două momente, notificarea titularului și probele pe care se întemeiază.

6. La **art.33 alin.(3) rândul 2**, trebuie clarificată natura “despăgubirii” și cui revine această obligație, operând în acest caz o cesiune; în ceea ce privește folosirea termenului “desemnat”, strict

juridic el nu este potrivit, deoarece în speță nu mai este vorba de un raport pur administrativ, ci contractual, intervenind privatizarea în domeniu.

7. La **art.34**, lipsește sancțiunea normei respective, în caz de nerealizare a obligației.

8. La **art.35 alin.(2)**, observăm că sintagma “răspund material și financiar” nu are relevanță juridică, în realitate fiind vorba de o “răspundere patrimonială”, motiv pentru care propunem înlocuirea corespunzătoare a termenilor.

9. La **art.37 alin.(1) lit.g)**, expresia conținută în text “în condițiile prevăzute de art.35” nu este pertinentă, deoarece obligațiile stabilite de acel articol depășesc ca durată termenul de 60 de zile avut în vedere de rigoarea textului și se armonizează cu termenul stabilit pentru răspunderea delictuală civilă. Propunem renunțarea la acest text.

10. Cu privire la dispozițiile **art.54** considerăm că este preferabil termenul de “atribuții”, în loc de “competențe”, pentru a se circumscrie astfel atât drepturilor cât și obligațiilor ce incumbă acestei autorități.

11. Proiectul prevede în Capitolul X sancțiuni penale și sancțiuni contravenționale. Reglementarea suscită următoarele obiecțiuni și propuneri:

a) Fiind reglementate contravenții și infracțiuni, propunem ca **titlul capitolului** să fie “Contravenții și infracțiuni”.

Oricum, infracțiunea nu poate figura într-un alineat al **art.56** care se ocupă de contravenții. Prin urmare, **alin.2 al art.56** trebuie autonomizat ca articol al cărui loc ar fi după reglementarea contravențiilor.

b) Partea introductivă a **art.56** este inexactă, referindu-se la nerespectarea “obligațiilor prevăzute de prezenta lege în general, deși literele a), b) și c) se referă la încălcarea obligațiilor” și “săvârșirea faptelor” prevăzute “în anumite articole ale proiectului”.

Textul ar trebui să se refere explicit la nerespectarea dispozițiilor care sunt reluate în text, astfel:

“**Art.56.** - Nerespectarea de către titularul acordului petrolier a următoarelor dispoziții ale legii constituie contravenție și se sancționează după cum urmează.”.

c) La **lit.a) - c)** din **art.56**, textul trebuie să înceapă cu indicarea faptelor și apoi a sancțiunilor, după următorul model:

“a) nerespectarea dispozițiilor art.22 alin.(1) și ale art.37 alin.(1) lit.b), c) și h) - cu amendă de la 150.000.000 lei la 300.000.000 lei”.

d) În ce privește conținutul și descrierea faptelor contravenționale, semnalăm că la **lit.b)**, trimiterea globală la **art.4** este incorectă, numai alin.(2), (3) și (4) din acest text cuprinzând dispoziții a căror nerespectare ar putea fi contravenționalizată. De asemenea, la **lit.c)** trimiterea globală la **art.3** este nefuncțională, fiind prea generală. Poate ar trebui descrisă mai concret fapta, putându-se examina următoarea redactare a unei litere distincte în cadrul art.56:

“realizarea de către persoane juridice, române sau străine, de operațiuni petroliere în cadrul altor perimetre decât cele stabilite în acest scop de către Autoritatea componentă”.

Pentru corectitudinea redactării, semnalăm, de asemenea, necesitatea înlocuirii expresiei “art.30 lit.c), art.31 a), b) și d)”, prin expresia “art.30 **alin.(1)** lit.c), art.31 **alin.(1)** lit.a), b) și d)” și expresia “art.37 lit.a), și f)”, prin expresia “art.37 **alin.(1)** lit.a) și f)”; totodată, la lit.c), expresia “art.37 lit.e) și j)” trebuie înlocuită de asemenea, prin expresia “art.37 **alin.(1)** lit.e) și j)”.

e) În ce privește **sanctiunile**, semnalăm că limita maximă a amenzii prevăzută la **lit.c)** contravine art.8 alin.(2) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.180/2002 și potrivit căruia limita maximă a amenzii contravenționale, chiar prevăzută prin lege, nu poate depăși 1 miliard lei.

Din același motiv, dispoziția din **art.57 alin.(1)** care se referă la **dublarea** limitelor amenzilor apare ca nelegală, limitele maxime ale amenzilor ajungând în cazul lit.b) la 1.400.000.000 lei, iar în cazul lit.c) la 3 miliarde lei.

f) Dispozițiile din **art.56 alin.3**, **art.57 alin.2** și **art.59 alin.2** urmează a fi eliminate din reglementarea privind contravențiile deoarece: alin.3 al art.56 ar trebui să figureze în Capitolul IX (Autoritatea competentă); alin.2 al art.57 nu are nici o bază legală în regimul juridic al contravențiilor deoarece, după aprobarea Ordonanței Guvernului nr.2/2001, prin hotărâre a Guvernului nu se poate modifica o reglementare de nivelul legii, instituția actualizării sancțiunilor fiind eliminată; dispoziția din alin.2 al art.59 nu este necesară, destinația sumelor încasate ca amenzi contravenționale fiind precizată de regimul juridic al contravențiilor.

g) Sugerăm ca dispoziția din art.59 alin.(1) să figureze înaintea **art.58**, să se precizeze cine este personalul împuternicit (organe de control, agenți constatatori anume desemnați, etc.) iar denumirea autorității competente să fie reprodusă întocmai, așa cum apare textul de început, unde este nominalizată.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. În conformitate cu dispozițiile art.39 alin.(2) din Legea nr.24/2000, proiectul de lege trebuie să cuprindă, după titlu, formula introductivă, cu denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de adoptare a actului normativ, în următoarea redactare:

“Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

2. La **art.2**, pentru ca enumerările din cadrul articolului, privind termenii și expresiile folosite în proiect să nu se confunde cu alineatele, propunem ca marcarea acestora să se realizeze prin puncte fără paranteze. Această observație este valabilă și pentru situația similară de la art.6, art.30 alin.(1) și art.44 alin.(1) unde încadrarea literelor între paranteze trebuie înlocuită cu litere urmate de o singură paranteză, Totodată, la pct.5, întrucât folosirea liniuțelor în marcarea textelor nu este recomandată de normele de tehnică legislativă, sugerăm înlocuirea acestora cu litere mici ale alfabetului.

La pct.20 al art.2, întrucât Legea protecției mediului nr.137/1995, invocată în text, după republicare a mai suferit unele intervenții legislative, pentru a evidenția acest aspect, este necesară introducerea sintagmei “cu modificările și completările ulterioare”, după cuvântul “republicată”.

3. La **art.4 alin.(1)**, pentru uniformitate în marcarea textelor proiectului, cifrele care indică alineatele trebuie încadrate între paranteze astfel: “alin.(1)”.

Reiterăm observația și pentru art.7 alin.(3), art.23 alin.(4), art.29 alin.(3), art.44 alin.(1) lit.(a), art.46 alin.(2) și art. 54 lit.e).

4. La **art.7 alin.(2) și (4)**, pentru o exprimare specifică stilului normativ, sugerăm înlocuirea sintagmei “stabilită la alin.1”, prin sintagma “stabilită potrivit prevederilor alin.(1)”.

5. La **art.8 alin.(2)**, pentru respectarea dispozițiilor art.35 alin.(2) din Legea nr.24/2000, potrivit cărora în redactarea actelor normative verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, sugerăm înlocuirea formei verbale “va fi neîngrădit”, prin verbul “este neîngrădit”, în acest fel accentuându-se caracterul imperativ al normei.

Reiterăm sugestia și în cazul art.43 alin.(4), unde forma verbală “vor fi stabilite” trebuie înlocuită cu verbul “se stabilesc”, art.44

alin.(1), unde forma verbală “nu va fi obligat” trebuie înlocuită cu verbul “nu este obligat”, art.47, unde forma verbală “va fi comunicată” trebuie înlocuită cu verbul “se comunică”.

6. La **art.11**, pentru ca norma de trimitere să fie redată potrivit exigențelor de tehnică legislativă, expresia “art.6 (d)” trebuie înlocuită cu expresia “art.6 lit.d)”.

După acest exemplu se va proceda și la art.15 alin.(2), unde expresia “art.36 b)” trebuie înlocuită cu expresia “art.36 lit.b)”.

7. **Referitor la Capitolul III**, relevăm faptul că dispozițiile normative de la art.14 și art.15 nu acoperă întreaga problematică reliefată în titlul acestui capitol, respectiv nu reglementează și tranzitul petrolului prin conductele magistrale, situație care își are reglementarea la Capitolul VIII. De aceea, pentru o mai corectă sistematizare a conținutului proiectului, în raport de legătura tematică dintre norme, propunem ca dispozițiile Cap.VIII să fie cuprinse la Cap.III.

Pentru același considerent, sugerăm ca și prevederile Cap.VII să fie rediate tot la Cap. III, întrucât se referă la transportul petrolului prin sistemul național de transport.

8. La **art.15 alin.(2)**, sugerăm eliminarea sintagmei “din prezenta lege”, întrucât se subînțelege.

9. La **art.17 alin.(2) și (3)**, fiind vorba despre alineate distincte, dispozițiile respective trebuie să debuteze cu literă mare.

10. La **art.19 alin.(4)**, pentru un plus de rigoare normativă, sugerăm înlocuirea sintagmei “conform art. 18”, prin sintagma “conform **prevederilor** art. 18”

După alineatul (6), semnalăm existența unui alineat nemarcat, care se referă la programul de dezvoltare-exploatare sau de exploatare care cuprinde rezervele estimate, perioada de valorificare economică a rezervelor și lucrările de dezvoltare propuse. De aceea, propunem marcarea acestuia cu alin.(7), urmând ca actualul alin.(7) să devină alin.(8).

La alin.(7), devenit alin.(8), pentru un plus de rigoare, sugerăm înlocuirea expresiei “stabilit la alin.(2)”, prin expresia “prevăzut la alin.(2)”.

11. La **art.20 alin.(2)**, apreciem ca neriguroasă formularea “aparitiei unor eventuale dispoziții” și, de aceea, propunem înlocuirea ei prin sintagma “adoptării unor dispoziții”, mai adecvată în context.

12. La **art.23 alin.(3)**, pentru ca norma să capete un plus de claritate și precizie, propunem înlocuirea cuvintelor “Aprobarea

transferului”, cu sintagma “Aprobarea transferului drepturilor dobândite și a obligațiilor asumate”.

13. La **art.27 lit.b)**, având în vedere că numai alin.(1) al art.29 stabilește condițiile în care titularul poate renunța la acordul petrolier, pentru precizia normei de trimitere, propunem înlocuirea cuvintelor “art.29”, cu expresia “art.29 alin.(1)”.

14. La **art.31 alin.(1) lit.i)**, pentru corectitudinea redactării, abrevierea “Art.” trebuie scrisă cu literă mică, și cuvântul “prin” înlocuit cu prepoziția “la”, textul devenind:” stabilit la art.30 alin.(2)”

La **alin.(2)** al aceluiași articol, pentru păstrarea unității terminologice, cuvintele “Rezilierea acordului” pot fi înlocuite cu “Rezilierea concesiunii”, astfel cum s-a formulat în partea introductivă a alin.(1).

15. La **art.32 alin.(3)**, pentru o formulare normativă corectă, expresia “După rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești” trebuie înlocuită cu expresia “După rămânerea **definitivă** și irevocabilă a hotărârii judecătorești”.

16. La **art.38 alin.(1)**, pentru păstrarea unității terminologice în cuprinsul proiectului, după sintagma “Titularii acordurilor petroliere” trebuie introdusă locuțiunea “de dezvoltare-exploatare și exploatare”, formulare utilizată în cuprinsul alin.(4) al acestui articol.

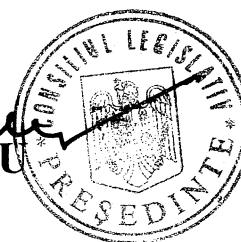
17. La **art.41**, semnalăm o referire *ex abrupto* în cuprinsul alin.(3), la veniturile extrabugetare realizate, fără să existe , în prealabil, o normă care să consacre faptul că tarifele de la alin.(1) și taxele de la alin.(2) sunt considerate venituri extrabugetare. De aceea, sugerăm introducerea, după alin.(2) a unei astfel de prevederi.

La **alin.(3)**, pentru un plus de rigoare, sugerăm înlocuirea expresiei “conform alin.(1)”, prin expresia “conform **prevederilor** alin.(1)”.

18. La **art.46 alin.(1) lit.b)**, pentru aceleași motive, expresia “menționate la lit.a)”, propunem să fie înlocuită cu expresia “prevăzute la lit.a)”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1740/13.12.2003